

1974 சனவரி 29]

(இ) தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/74).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1974-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உடைமையுரிமை வழங்கல்) சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 40/1971) எங்கெல்லாம் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதோ அப்பகுதிகளில், 1971-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 19-ம் நாள் நிலவரப்படி உழவர்களுக்கும் உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் அனுபோகத்திலிருந்து குடியிருப்புகளை அவர்களுக்கு உரிமையாக்குகிறது. இச்சட்டம் தற்போதுள்ளபடி, மலைத் தோட்டங்களுக்கும், மலைத் தோட்டங்களில் தொடர்பான ந்நோக்கக் களுக்காக உடைமையில் வைத்துக் கொண்டுள்ள நிலங்களுக்கும் பொருந்து கிறது.

மலைத் தோட்டங்களுக்குச் சொந்தமானவையும் தொழிலாளர் நலத் திட்டங்களின் கீழ் அரசிடமிருந்து உதவித் தொகை பெற்றுக் கட்டப்பட்டுள்ளவையுமான குடியிருப்பு இல்லங்களில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பலர் வசித்து வருகின்றனர். அந்தக் குடியிருப்பு இல்லங்களில் வசித்து வரும் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அவற்றின் உடைமையுரிமையை வழங்குவதால் அந்த இல்லங்கள் எந்த நோக்கங்களுக்காகக் கட்டப்பட்டனவோ அந்த நோக்கங்கள் நிறைவேற்றமற்றபோகும் என்பதால், அவ்வாறு செய்வது பொருத்தமாயிராது என்று கருதப்படுகிறது.

ஆனால், இச்சட்டத்தை நீட்டிக்கும் பொழுது, நீக்கப்பட வேண்டிய பகுதி தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். தனித்தனி மனைகளின் அடிப்படையில் நீக்கம் செய்யப்படயிலாது. மலைத் தோட்டங்கள் அமைந் துள்ள கிராமங்கள் முழுமையும் நீக்கப்படுமானால், இந்தக் கிராமங் களில் மலைத் தோட்டப் பயிர்களல்லாத பிற பயிர்களைப் பயிரிட்டுவரும் உழவுத் தொழிலாளர்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுவர்; அவர்களது அனுபோகத்திலிருந்து வரும் மனைகளின் உடைமையுரிமைகளைப் பெறும் நலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமற் போகும். எனவே, இச்சட்டத்தைத் தக்கவாறு திருத்தி, மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களையும், மலைத் தோட்டங்களையும், மலைத்தோட்டங்களின் தொடர்பான நோக்கங் களுக்காக வைத்து வரப்படும் நிலங்களையும் சட்டத்தின் செயல்வரம்பி லிருந்து திட்டவட்டமாக நீக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

21-1-1974 தேதி தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[1974 சனவரி 29]

இச்சட்டத்தின் 3-வது பிரிவின் கீழ் குடியிருப்பு அல்லது மேற்கட்டுமானம் நிலைபெற்றுள்ள, அந்தக் குடியிருப்பு அல்லது மேற்கட்டுமானம் முழுவதையும் அல்லது அவற்றின் பகுதி எதனையும் விற்பனை செய்யவோ, அடைமானம் வைக்கவோ, குத்தகைக்கு விடவோ, அல்லது வேறு வகையில் உடைமை மாற்றம் செய்யவோ கூடும் எனக் கருதப்படுகிறது. எனவே, குடியிருப்பு அல்லது மேற்கட்டுமானம் நிலைபெற்றுள்ள, குடியிருப்பு அனுபோகக்காரர், அனுமதி பெற்ற அதிகாரியின் முன்னனுமதியைப் பெற்றாலன்றி அக் குடியிருப்பைப் பத்து ஆண்டு காலம் வரைக்கும் உடைமை மாற்றம் செய்வதைத் தடை செய்து, இச்சட்டத்தில் விதித்துறை இயற்றப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அனுமதி பெற்ற அதிகாரி அனுமதி மறுத்துப் பிறப்பித்த ஆணையால் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளும் உரிமையை வழங்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவுகளுக்குச் செயல் வடிவமளிக்க இந்தச் சட்ட முன்வடிவு விழைகிறது.

இப்பேரவை இதனை ஏற்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்த்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போதுள்ள இந்தச் சட்டமே கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நீலகிரி மாவட்டம், ராஜபாளையம் டிவிஷன் போன்ற மாவட்டங்களில் அமுலுக்கு வரவில்லை. அங்கே உள்ள குடியிருப்புதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. அதேமாதிரி, நகர பஞ்சாயத்துக்கு விதிலிலுக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் விவசாயத் தொழில் செய்யும் பல மக்கள் நகர பஞ்சாயத்துக்களில் குடியிருக்கிறார்கள். பெரிய கிராமங்கள் பூராவும் இப்போது நகர பஞ்சாயத்துகளாக இருக்கின்றன. அங்கே குடிசையில் வாழும் விவசாயிகளுக்கு குடிசைகள் சொந்தமாக்கப்படாமல் இருக்கிறது. மலைத் தோட்டங்களில் மூதாதையர்கள்—தந்தை, பாட்டன் ஆகியோர் குடியிருந்த குடியிருப்பு மனைகள் சொந்தமாக்கப்படாமல் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிமை அளிக்கப்படவில்லை, என்பது நியாயமா என்று தெரியவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் குடிசைகளைச் சொந்தமாக்கக்கூடிய முறை சரியான முறையில் அமுலாக்கப்படவில்லை.

அவர்கள் முன்பு இருந்த குடிசையின் பரப்பு 1 சென்ட், 2 சென்ட் என்று இருந்தால் அந்த இடத்தை மாத்திரம் பட்டா செய்து கொடுக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில், காலை நீட்டிக்கொண்டு படுப்பதற்குக் கூட போதாது. என்னிடம் சில விவசாயிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் இதுவரையில் காலை நீட்டிக்கொண்டு படுத்தது கிடையாது என்று. அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கக் கூடிய இடம் அப்படி இருக்கிறது. அவர்கள் புழங்குவதற்கு இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் புழங்கிக் கொண்டிருந்த கொல்லை நிலச்சவான்தாருக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. கிராம

1974 சனவரி 29]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதிகாரிகள், கர்ணம், ஆகியவர்களை கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு பல இடங்களில் இருந்த குடிசைகளை அந்த இடத்தில் குடிசையே இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை வளரக் கூடிய நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது.

அதேபோல, நகர பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அங்கே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடியிருந்த குடிசைகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும். அனுபோகம் உள்ளவர்களுக்கு, குடியிருப்பு மனை இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்த முறையில் இந்த சட்டம் அமுலாக்கப்பட வேண்டும். கேரளாவிலும், பாண்டிச்சேரியிலும் ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறது. கட்டாயமாக $7\frac{1}{2}$ சென்ட் நிலம் இருக்க வேண்டுமென்று. ஒருவனுக்கு $\frac{1}{2}$ சென்ட் இடத்தில் குடிசை இருக்கிறதென்றால், அதை பட்டா செய்து தருவதில் என்ன பிரயோஜனம்? காலை நீட்டிக் கூட படுக்க முடியாது. அந்த இடத்தை அளந்து கொடுத்தால் போதாது. குறைந்த பட்சம் $7\frac{1}{2}$ சென்ட் இருக்க வேண்டும்.

கேரளாவில் முனிசிபாலிடி என்றால் 3 சென்ட், நகர பஞ்சாயத்து என்றால் 5 சென்ட், கிராம பஞ்சாயத்து என்றால் $7\frac{1}{2}$ சென்ட் என்ற முறையில் குடியிருப்பு பட்டாக்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த மாநிலத்தில் எங்கே குடியிருந்தாலும் சரி, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குடி இருக்கக் கூடிய இடம் சொந்தம் ஆக்கக்கூடிய நடைமுறை அமுலாக்கப்பட வேண்டும். தஞ்சையில் பல இடங்களில் வைத்த மரங்கள் நிலச் சுவாந்தார்களுக்குப் போய்விடுகின்றன. கொல்லைப் புறம் போய் விடுகிறது. இது அவர்களுக்குப் பிரயோசனப்பட வேண்டும்.

மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பரம்பரையாக சர்வீஸிலிருந்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மனை சொந்தமாக்கப்படவேண்டும் என்று கூறி, இந்தத் திருத்தம் சரியாகாது என்று கூறி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு குழ. செல்லையா : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்தச் சட்டத்தைக் குறித்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் மிக நல்ல சட்டம் என்றாலும் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கின்ற முறையற்ற சில காரணங்களால் உண்மையிலே குடியிருந்து வருகிற குடியிருப்புக்காரர்களுக்கு நிரந்தரமாக இருக்க முடியாத சூழ்நிலை தஞ்சை மாவட்டத்திலிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால், குடியிருந்து வந்த விவசாயக் கூலிகள், இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால் சட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சில ஓட்டைகளின் காரணத்தால், நிர்வாக ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ள

452 தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள்
(உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/74)

[திரு. குழ. செல்லையா]

[1974 சனவரி 29]

அதிகாரிகளின் காரணத்தால், தொடர்ந்து குடியிருக்க முடியாத நிலையில் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் பேராவூரணியில் உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, கொடியவயல் விஜயபுரம், மங்கல்நாடு, அமரசிமேந்திரபுரம் என்ற கிராமங்களிலெல்லாம் மாவட்ட பொறுப்பு செயலாளர் ராஜனுடைய சொந்த கிராமங்களாகும். அங்கு பரம்பரையாக 30, 40 ஆண்டுகள் குடி இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் குடியிருப்பு மனை வழங்கப்படவில்லை. அங்கே குடியிருப்பது என்று சொல்லக் கூடிய அதிகாரம் கையிலிருக்கிற காரணத்தால், ஒரு முறையில்லாமல், எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் எடுத்துக் காட்டியது போல கிராம கணக்குப் பிள்ளை பட்டாமணியம் ஆகியவர்களை கையில் வைத்துக்கொண்டு, சிட்டா அடங்கல் ஆகியவற்றிலே பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் அங்கே குடியிருக்கிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாத நிலை இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பட்டா செய்திருக்கிற காரணத்தால் பல கிராமங்களில் பொய் வழக்குகள் போடப்பட்டு தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல குடிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சர்க்கேடான நிலைமைகள் எல்லாம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. குடியிருப்போர் யார் என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் கையில் இருக்கிறது. அவர்கள் நியாயமாக செயல்படாமல் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்படக் கூடிய நிலை தஞ்சை மாவட்டத்தில் காணப்படுகிறது. மேலும், ஒரு செண்ட், இரண்டு செண்ட் என்ற முறையில் பட்டாக்கள் வழங்கப்படுபடுகின்றன. அந்த இடம் போதாது. 5 செண்டுக்குக் குறையாமல் இருக்குமாறு வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, இடம் தரப்படாதது மாத்திரமல்லாமல், பொய் வழக்கு போடப்படுகிறது. எனவே விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் குடியிருப்பு மனைகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால்தான் சரியான பாதுகாப்பு குடியிருப்பவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே பாதுகாப்பு அளிக்கிற திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து, விவசாயிகள், விவசாயக் கூலிகள் ஆகியோருடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுகிற அளவில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திற்கு திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தங்களை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைப் பேச விரும்புகிறேன்.

1974 சனவரி 29] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

குறிப்பாக, குடியிருப்பு மனை சம்பந்தமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல்வேறு வகையில் விவசாயக் கூலிகள் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். பல இடங்களில் அவர்கள் குடியிருந்த இடங்களில் இருந்தே பலவிதமான காரணங்களை வைத்து வெளியேற்றுகிறார்கள்.

என்னுடைய சீர்காழி தொகுதியில் ராஜா சர் முத்தையா செட்டியாருக்கு உமையாள் கிராமம் என்று இருக்கிறது. $\frac{1}{2}$ செண்ட் ஒதுக்குகிறோம் என்று சொல்லி, அங்கே உள்ளவர்கள் மனைகளே வேண்டாம் என்று நிறுத்திவிட்டார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு உள்ளூர் பங்களா, தோட்ட பங்களா, குற்றால பங்களா, நீலகிரி பங்களா, என்று அங்கே முப்பது அறைகள், நாற்பது அறைகளோடு பங்களாக்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சாதாரண ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிக்கு இரண்டு செண்ட், $\frac{1}{2}$ செண்ட் என்று கொடுத்து வருகிறார்கள்.

திரு செல்லையா அவர்கள் சொன்னதைப்போல எங்கள் மாவட்டத்தில் நிலம் கொடுக்கிறோம் என்று, $\frac{1}{2}$ செண்ட் கொடுத்து, நான்கு பக்கமும் வேலிபோட்டு அடைத்து அவர்களை முடக்குகிறார்கள். அவர்கள் வைத்த தென்னை மரம், மா மரம், புளிய மரம், வாழை மரம் எல்லாம் குடியிருப்பு மனை வழங்குவதாகச் சொல்வதன் மூலம் நிலக்காரருக்கு வழங்கப்படுகிறது என்பதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குத் தாழ்மையாகக் கொண்டுவருகிறேன்.

ஒரு விவசாயி என்றால்—விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் அவன் கோழி, ஆடுமாடுகளையாவது வைத்துக்கொண்டால்தான் பிழைக்க முடியும். ஆகவே கிராமங்களில் நிலம் குடியிருப்புக்கு வழங்கும்போது 10 சென்டாவது வழங்க வேண்டும். நகர்ப்புறங்களில் 5 சென்டாவது வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடியிருக்கிற இடம் ஈரம், சகதியாகவே இருக்கிறது. அந்தமாதிரி இடங்களில்தான் அவர்களுக்கு குடியிருப்புக்கு நிலத்தைச் சற்றி வளைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் கணக்குப்பிள்ளை, பட்டாமணியம் அளக்க வருகிறபோது 5 ரூபாய் பணம் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் சட்டம் போட்டும் நடக்காது குடியிருப்புக்கு அவனுக்கு நிலமும் கிடைக்காது. கர்ணத்தால் ஆகாது, கலெக்டராலும் ஆகாது என்கிற பழமொழியே எங்கள் பக்கத்தில் உண்டு. அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்திலேயே ஹரிஜனங்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 10 சென்டாவது கிராமப் புறங்களில் குடியிருப்பு மனை வழங்கவேண்டும்.

இன்னும் தேயிலை தோட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால்—அந்தக் காலத்திலே பண்ணைக் கொடுமை பொறுக்கமாட்டாதுதான் பலபேர்கள் பல மாவட்டங்களில் இருந்து தோட்ட வேலைக்கு ஓடினார்கள். பத்து வருஷம், இருபது வருஷமாக அங்கே வாழ்ந்தவர்களுக்கு—அங்கேயிருந்து அவர்களை வெளியேற்றி, இங்கேயும் இடமில்லாது நிற்கதியாக விட்டுவிடுவது சரியல்ல. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் குடியிருப்பு மனை வழங்க அரசு தரப்பில் திருத்தம் கொண்டு வந்து பாஸ் செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 சனவரி 29]

திரு மணலி சி. கந்தசாமி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, நமக்கு கிடைத்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். குடியிருப்பு மனை வழங்கு சட்டம் தஞ்சை ஜில்லாவில் அமுலுக்கு வந்துவிட்டது. அதில் ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கல்கள் என்ன என்பதை அலசி, ஆராய்ந்து அவற்றை நீக்கும் முறையில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பது என் கருத்து.

நான் ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறேன். சில நல்ல சட்டங்கள் கூட அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறபோது ஒட்டைகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. சட்டத் துறையும் சரி—ரெவின்யூத் துறையும் சரி—இன்றைக்கு ஓரளவு மாறியிருந்தாலும்—நிலச்சுவாந்தார்களுக்குச் சார்பாக இருக்கிற அமைப்பாகவே தலைமுறை தலைமுறையாக இருந்து வருகிறதென்பது என் அபிப்பிராயம். இம்மாதிரி சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருகிற போது அதில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஊனங்களை வைத்துக்கொண்டு நிலச்சுவான் தார்கள் லாபம் அடைவதை, தங்களுக்கு பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்வதை தவிர்க்கும் முறையில் தகுந்த திருத்தங்களோடு இது கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால் மிகவும் நல்லமுறையில் இருக்கும்.

(திரு வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் தலைமை.)

பல அங்கத்தினர்களும் கூறினார்கள். குடியிருப்பு மனைக்கு வழங்கப் படுகிற நிலத்தின் விஸ்தீரணத்தை—நாம் உயர்ந்த பட்சம்—குறைந்த பட்சம் என்கிற அடிப்படையில் நிர்ணயித்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். $\frac{1}{2}$ செண்டில் குடியிருக்கிறவனும் உண்டு. ஏழு செண்டில் குடியிருக்கிறவனும் உண்டு. நாம் மத்தியில் குறைந்த பட்சம் 5 செண்ட்—அதிக பட்சம் பத்து செண்ட் என்று சொல்கிற அளவில் சட்டத்தில் திருத்தம் வந்திருந்தால் பல இடங்களில் சிக்கலே ஏற்பட்டிருக்காது—நல்ல பலனை அனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருப்பார்கள்.

இந்த ஐந்து, பத்து செண்டுகளில் உள்ள மரங்களை இவர்களுக்கே சொந்தமாக்கும் வகையில் திருத்தம் வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அது இல்லை. பலயிடங்களில் இந்தச் சட்டப்படி ஒதுக்கப்படுகிற நிலத்தை வேலி வைத்து அடைத்து—ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தைக் கூட பறிக்கின்ற ஆபத்து ஏற்பட்டுவிட்டது. டெபுடி கலெக்டர்களிடம் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். அடுத்து கொண்டு வருகிற திருத்தங்களில் லாவது இதைப்பற்றி எல்லாம் யோசித்துச் செய்ய வேண்டும்.

தென்னை மரம் இருக்கக்கூடிய தோப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால் தோப்புக்கு நடுவில் குடியிருந்துகொண்டு இருப்பார்கள்—பலயிடங்களில் இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. அவர்கள் அங்கே குடியிருந்தாலும்—மற்றவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படுவதைப்போல குடியிருப்புக்கு மனை ஒதுக்குவதில் இவர்களுடைய அனுபோக உரிமை பாதிக்கப்படாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தோப்புகளில் குடியிருப்பவர்களைப்பற்றி சட்டத்தில் தெளிவான

தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் 455
(உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/74)

1974 சனவரி 29]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

விளக்கம் காணும். அதுவும் எங்கள் பகுதி நிலப்பிரபுக்கள் செல்வாக்கு மிகுந்தவர்கள்—பலாத்காரத்தில் ஈடுபடத் துணிந்தவர்கள்—அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் தங்கள் உரிமைகளை இழக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதையும் கவனித்து தக்க வழிமுறைகள் சட்டத்தில் காணவேண்டும்.

அடுத்ததாக ப்ளாண்டேஷன்—தோட்டக் காடுகள்—அங்கே குடியிருப்பவர்களின் நிலைமை என்ன? நீலகிரி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சேலம் ஜில்லாவில் இருந்து—தமிழ்நாட்டில் இருந்து—பல்லாயிரக்கணக்கில் போய்க் குடியேறியிருக்கிறார்கள். அங்கே போகிறபோது விசாரித்து அறிந்திருக்கிறேன். அவர்கள் எல்லாம் தோட்ட முதலாளியின் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இதை எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிற சட்டத்தை நான் ஆட்சேபிக்கத் தயாராக இல்லை என்றாலும்—எதிர்காலத்தில் கொண்டுவரப்படுகிற சட்டங்களிலாவது இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்தச் சட்டம், இந்த முதன்மையான மெயின் சட்டம் கொண்டு வந்து, குடியிருப்புதாரர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்து, அதிக நாள் ஆகவில்லை. அது இன்னும் சரியாகச் செயல்படக்கூடிய நிலைமையிலே கூட ஒரு காலகட்டம் ஏற்படவில்லை. அப்படி இருக்கிற நிலையிலே, இப்பொழுது ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதிலிருந்து என்ன புரிகிறது என்றால், ஒவ்வொரு சட்டத்திற்கும் அதிகமான திருத்தங்கள் வருவதிலிருந்து, சட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றபொழுது, அவை சரியாக, ஆழமாக, சிந்தித்து, எந்த எந்தக் கோணங்களிலே ஆராய வேண்டுமோ, அப்படி ஆராய்ந்து அந்த சட்டங்கள் தயாரிக்கப்படாமல் இருக்கிற காரணத்தால் தான் அவ்வப்பொழுது வேக வேகமாக திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதுபோல் இந்த திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது.

அதோடு, இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் குடியிருக்கிறவர்கள் எல்லோருக்கும் அவர்களுக்கே அந்த இடத்தைத் தந்து விட வேண்டுமென்பது. குடியிருக்கிறவர்கள் என்று சொல்லுகின்றபொழுது, குடியிருப்பு என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், எவ்வளவு இடம் இருந்தால் அந்தக் குடியிருப்புக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று இது வரையிலும் ஆராயாமல் இருப்பதால், அது புரியவில்லை. சட்டம் வந்தும் முறையாகப் புரியவில்லை. குடியிருக்க, ஒரு குடும்பம் வாழ எவ்வளவு இட வசதி தேவை, அதிலே தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களானால், அந்தத் தொழிலுக்கு அனுசரணையாக எவ்வளவு இடம் தேவை என்பதையெல்லாம் கணக்கிட்டு, குடியிருப்பு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் கணக்குத் தேவை. ஆனால், அப்படி இல்லாமல், முன்பு ரெவினியூ அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு சண்முகம் அவர்கள் நகரங்களிலே 3 செண்ட்டுக்கு மேல் குடியிருப்பு தேவையில்லை யென்று ஒரு அறிவிப்பை இந்த மன்றத்திலே செய்து ஒரு உத்தரவும்

456 தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள்
(உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/74)

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1974 சனவரி 29]

போட்டிருக்கிறார். ஆனால், 3 செண்ட் போதுமா என்று ஆராய்ந்த பொழுது, பல இடங்களிலே, பல சிக்கல்களை, சங்கடங்களை, உருவாக்கியிருக்கிறது.

குறிப்பாக, மேட்டூரிலே 3 செண்ட்டுக்கு மேல் கொடுக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு. அங்கே 3½ செண்ட் நிலத்தில் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகளுக்குப் பட்டா வழங்கமுடியாமல், இந்தச் சட்டம் தடையாக இருக்கிறது. ஆகவே, 3 செண்ட் என்று போடுவதை விட்டு, சாதாரண மனிதன் வாழ்வதற்கு எவ்வளவு நிலம் தேவை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால், எண்ணிக்கையைப் பார்த்துக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று மாண்புமிகு சண்முகம் அவர்கள் கூறினார்கள். எவ்வளவு பேர் ஒரு குடும்பத்தில் இருக்கிறார்களோ, எவ்வளவு பேர் செளகரியமாக வாழ முடியுமோ, அதைக் கணக்கிட்டுத்தான் செய்ய வேண்டுமே தவிர, எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம், புள்ளி விவரங்களின் மூலம் கொண்டு வருவது பயன் தராது.

இங்கே அனைவரும் கூறினார்கள், கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் எவ்வளவு வீடுகள் வைத்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு மட்டும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருவது என்ற முறை சரியானதல்ல. ஏனென்றால், அந்த அந்த இடத்தை அவர்கள் பிடித்துக்கொள்கிற பொழுது, அங்கே இருக்கிற சூழ்நிலைகள், அங்கே இருக்கிற வசதிகள், இடத்தினுடைய வசதிகள், இவைகளெல்லாம் சேர்ந்துதான் அந்த நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, எவ்வளவு ஆட்கள் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் வசதிகள் இருந்தால் குறைவான வசதிகள் ஏற்படும். அந்தக் குறைவான வசதிகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, முறையான குடியிருப்புகளுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

உதோடு மட்டுமல்லாமல், மலையிலே இருக்கிறவர்கள் வேறு, சம தளத்திலே இருக்கிறவர்கள் வேறு என்ற நிலைமையிலே இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. மலையிலே இருப்பவர்கள் கீழே உள்ளவர்களைவிட இன்னும் இன்னும் ரொம்ப சிரமத்திற்கு ஆளாகிறவர்கள். அப்படி இருக்கக்கூடியவர்கள் ஆதிவாசிகள். அங்கிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு குடியிருப்பு வழங்க வேண்டியதில்லையென்று சொன்னால், அது என்ன மாதிரியான நடவடிக்கையைக் குறிக்கிறது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அங்கே இருக்கிறவர்களும் ஏழைகள்தான், இங்கே இருக்கிறவர்களும் ஏழைகள்தான். இவர்களுடைய குடியிருப்பும் அவர்களுடைய குடியிருப்புகளும் ஒரே மாதிரியானவைதான். அவர்கள் மலை மேலே இருக்கிறார்கள். என்று சொன்னால், இன்னும் அதிகத் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்.

மலைவாசிகள் பழைய காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்குத் தான் அதிகபட்ச ஆதரவு தேவை. சட்டத்தைச் சரியான முறையிலே அலசிப் பார்க்காமல், நோக்கத்தை ஆராய்ந்து பார்க்காமல் இதை நாம் செய்கிறோம். மற்றவர்கள் இந்த சர்க்கார் ஏதோ செய்வதாக எண்ண வேண்டுமென்று தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறதே தவிர எந்த வகையிலே ஆராயவேண்டுமோ, அந்த வகையிலே ஆராய்ந்து இந்த திருத்தம் கொண்டுவரப்படவில்லையென்பதன் காரணமாக இதை எதிர்ப்புக் கொண்டு என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

1974 ஜனவரி 29]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இந்தத் தமிழ்நாடு குடியிருப்புச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தை வரவேற்றாலும்கூட, இதிலே சொல்லாத முக்கியமானவைகளை அரசு ஆராய்ந்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதற்காகத்தான் நான் பேச விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே, இந்த 3 செண்ட் நகர்ப்புற மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறியிருப்பது. அந்தக் குடியிருப்பு நிலத்தை வழங்குவதிலே, ஒரு மனிதாபிமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அந்த அளவிலே இதை நோக்க வேண்டுமே யொழிய ஏதோ 3 செண்டும் $\frac{1}{2}$ செண்டும் கொடுத்து, ஏற்கனவே குடியிருக்கிறவர்கள் வழக்கமாக ஓரளவிற்குப் பலன் அடையக்கூடிய அளவிலே, வாழை மரங்களையும் தென்னை மரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது அவர்கள் அவைகளை எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுப் பயிராக்கியிருக்கிறார்கள்— சிலர் கீழ்ப் பயிர்கள் கூட வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த கீழ்ப் பயிர் வைத்திருக்கிற இடங்களிலும் 3 சென்ட்டுக்கு உள்ளாக வர இயலாது. ஆகையினால், இதை உயர்த்தி குறைந்த பட்சம் 10 சென்ட்டாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். அந்த 10 சென்ட்டாவது குறைந்த பட்சம் கொடுத்தால் தான் அவர்கள் ஓரளவு மனிதர்களாக, சுபீட்சமாக வாழ்வதற்கு, மினிமம் நெசகிட்டி என்று கூறக்கூடிய அளவிலே அவர்களுக்கு அதைச் செய்வதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும்.

அதுவுமல்லாமல், இந்தக் குடியிருப்பு அலாட் செய்கின்ற முறையிலே பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. கோளாறுகள் அடிப்படையிலே இருந்தால் அதைத் தவிர்த்தாக வேண்டும். கர்ணம் செய்வதை கலெக்டர் செய்ய இயலாது என்று கூறுவதைப் போல், அவைகளையெல்லாம், குடியிருப்புகள் வழங்கும்போது, அங்கே, ஏற்கனவே குடியிருக்கக்கூடியவர்கள், வழங்கக் கூடியவர்களுடைய வெறுப்புக்கும் ஆளாகாமல் பெறுகின்ற, ஒரு தனிப் பட்ட முறையிலே அதைத் தீர ஆராய்ந்து கொடுத்தால்தான் அரசு எந்த நல்ல காரியம் செய்ய முன் வந்தாலும் கூட, அதை இம்பிளிமெண்டேஷன் செய்யும்போது வரக்கூடிய கோளாறுகளின் காரணமாக, மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகையினால், இந்த 10 சென்ட்டை கொடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, அரசு அதை ஆராய்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, on behalf of the Swatantra Party, I welcome this Bill. At the same time, I want to offer a few remarks regarding the actual implementation of the Bill properly. Now as it is, it is the right of a man to have some minimum requirements, that is a house to live in and it is the duty of the Government to see that at least the minimum requirement of constructing a house is fulfilled and the extent of land should be given to any man who is a citizen of the country,

[Thiru B. Venkataswamy] [1974 சனவரி 29]

Now, regarding implementation, I want to say that this Bill should be implemented properly. At the same time, in village parts, some people will be deprived of ownership due to the activities of the Karnam or other local interference. That should not take place. The poor people are suffering a lot and Government should see that such things do not take place. For this, it would be desirable to have a Committee of the village or taluk to see that such mischiefs do not take place in the implementation and proper attention is given to the needs of the people.

In certain villages people have constructed houses in poramboke lands, road porambokes and temple lands. The Government must come forward to help such people if there is no objection. In some places, eventhough there is no objection they are demolishing the houses constructed. In such cases protection should be given to the poor people. Eventhough it be the Government land, even as we ask the private people to give away such lands, Government also should follow that principle and not evict the poor people who have put up houses in poramboke lands. Such lands should be converted into house-sites and given to the people at the rate of 5 or 10 cents as Government may decide.

Coming to the Estates, as our hon. friend Thiru Surendran pointed, it is essential that every body must have house-sites. The conferment of ownership or lands is very necessary. In the Estates, I came to understand that the Government is not in a position to confer the right on the house-sites. I request that at least a block may be fixed. Just like other gentleman, the person in the Estate should have the right on house-sites. He must also have the house to live in the Estates. The Government should also bring in an amendment to that effect. For the whole area a block may be arranged and out of that at least the minimum requirement of land might be given to the Estate labourers also.

With these few remarks, I hope that the Bill will be implemented properly and every person and every citizen in Tamil Nadu will have the conferment of ownership on lands. It is the duty of the Government to see that it is done in a proper way. The Government must also see that no victimisation is made on persons who are already in possession of some poramboke lands.

Thank you, Sir.

1974 சனவரி 29]

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தினுடைய பெயரே குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் உரிமை வழங்குதல் சட்டம் என்பதுதான். ஏற்கனவே அனுபவத்தில் இருக்கிற இடங்களை அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு உரிமையாக்குகின்ற சட்டம் என்ற பெயரைக் கொண்டுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே தொழிலாளர்கள் எந்த அளவிற்கு அனுபவித்து வருகிறார்களோ அந்த இடத்தை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கக் கூடிய சட்டமாகும். 10 சென்ட் ஆக இருந்தாலும் சரி, 5 சென்ட் ஆக இருந்தாலும் சரி அந்த அளவிற்குப் பட்டா செய்துகொடுக்கக் கூடிய சட்டம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 10 சென்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்று கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள், ரூரல் ஹவுஸிங், கிராமப்புறங்களிலே உள்ள வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பாக மத்திய அரசாங்கத் திற்கு நாம் சொன்னது 5 சென்ட் இடமாவது கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்த நேரத்திலே அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்தச் சட்டம், ஏற்கனவே அவர்கள் இருக்கிற இடத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கிற சட்டமே தவிர வேறல்ல.

மூலச் சட்டத்திலே உள்ள கருத்துக்களைப் பற்றித்தான் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் இங்கே கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இரண்டு கருத்துகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட பட்டா நிலத்தில் அவர்கள் அனுபவித்து வரவேண்டுமே தவிர வேறு யாருக்கும் கொடுத்துவிடக் கூடாது என்ற முறையிலேதான் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை அநேகமாக எல்லா உறுப்பினர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்பொழுது அதிகாரிகளின் முன்னுரிமை பெற்று மாற்றலாம் என்று இருப்பது தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பதிலாக ஒரு கண்டிஷன் போட்டுவிட்டால் போதுமென்று சொன்னார்கள். சில தவிர்க்கமுடியாத நேரங்களிலே முன்னுரிமை பெறவேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்படுமென்ற காரணத்தில் அந்த நோக்கத்தோடு இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த திருத்தம் மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மலைத் தோட்ட பகுதியிலே கட்டப்படுகிற வீடுகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் மானியத்தோடும், மாநில அரசின் ஒத்துழைப்போடும் வீட்டு மனைகள், கட்டடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. தொழிலாளர் நலத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே கட்டப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுப்பது தேவையென்று கருதித்தான் இந்த திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

1974 சனவரி 29] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

இந்தச் சட்டத்தை சரிவர நிறைவேற்றவில்லை என்று ஒரு சில உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். இன்னும் சிலர், கிராம கமிட்டிகள், சர்வகட்சி குழுக்கள் அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுதும் அந்தச் சட்டம் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில குறைபாடுகள் இருக்குமானால் அவற்றையெல்லாம் குறிப்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றவர்கள் அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வருவார்களானால் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். தென்னை மரங்கள் இருக்கின்ற பண்ணைகளிலே குடியிருப்பவர்கள் நடுவிலே குடியிருந்தால் அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுப்பதிலே இருக்கிற சிக்கல் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு ஓரமாக இடங்கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேவையானால் அதற்காகத் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தச் சட்டம் டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது டவுன் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பொருந்தும் என்று அரசாங்கத்தின் சார்பாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முனிசிபல் நகரங்களுக்கு, சென்னை, மதுரை கார்ப்பரேஷன்கள் தவிர, விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தங்களின் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டதற்காக நான் நண்பர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேவையான திருத்தங்கள் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. மணலி அவர்கள் பேசும்பொழுது இதிலே வருகின்ற சிக்கல்களை யெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு அதிகமாக திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். நடைமுறையிலே சிக்கல்கள் வந்தால் எதையும் கவனித்து தேவையானால் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுப்படும் என்று சொல்லி இந்தத் திருத்தங்களை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி : கிராமப்புறங்களிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 3 சென்ட் தர வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நகராட்சிகளிலே 3 சென்ட் தருவதற்கு அரசாங்கம் திட்டம் வைத்திருக்கிறது. நகரமைப்பு சட்டப்படி, டவுன் பிளானிங் ஆக்ட்படி 3 சென்ட் நிலத்திலே வீடு கட்ட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே 5 சென்ட் ஆக அதை உயர்த்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா?

தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் 461
(உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/74)

1974 சனவரி 29]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : 3½ சென்ட் தேவை என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. மணலி கந்தசாமி : நீலகிரி மாவட்டத்திலே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லவில்லை. அந்த வீடுகளில் குடியில்லாமல் பாக்கியிபங்களில் குடியிருந்து கொண்டு, உருளைக் கிழங்கு பயிரிடுகின்றவர்கள் இருக்கின்றார்களே, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் தான் எக்ஸ்க்லூட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதிவிலக்கு அந்தப் பதவி பூராவிற்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் இப்பொழுது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

Enacting Formula

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Enacting Formula do form part of the Bill”.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Sir, I move—

“That in the Enacting Formula of the Bill, for the words ‘Twenty-fourth Year’, substitute the words ‘Twenty-fifth Year.’”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

முகப்புரை, திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/74), திருத்தப்பட்டபடி, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, திருத்தப்பட்டபடி, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.